

Amor, lucidesa i coratge

Dll, 9/12/2013 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

Una ràpida lectura de l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* m'ha mantingut atent a la figura del papa Francesc, i me l'he imaginat llargues hores davant el Sagrari, alternant amb hores més llargues encara dedicades a posar, negre sobre blanc, tot allò que ell desitja per a l'Església en els propers anys.

En ell he observat tres actituds que expresso amb tres paraules: amor, lucidesa i coratge; són clarament compatibles, i ell ha sabut combinar-les amb dosis equilibrades, dominant, per damunt de tot, l'amor.

El papa Francesc estima profundament Jesús i el seu missatge, i aquest amor el mou a estimar de tot cor l'Església, les persones que la formem i, també, les persones que ell desitja que s'hi acullin, sobretot les qui més ho necessitin. Amb aquest amor, i amb una lucidesa més que notable, Francesc observa l'Església, i hi descobreix una persistent manca de fidelitat a l'Evangelí, que la fa incapaç de transmetre el missatge de Jesús a una societat que el necessita cada dia més, sovint sense adonar-se'n.

Ell, amorós i sol·lícit, fixa la mirada en els més marginats i en aquells que han esdevingut un destorb per a moltes persones, però que ell estima amb tot el cor: els pobres, els malalts, els explotats, els oprimits, els desesperats, els qui pateixen. Segons ell, l'Església ha de sortir a anunciar l'Evangelí a tots i arreu, sempre i sense demora, sense escarafalls i sense por.

També amb lucidesa, Francesc passa llista a les múltiples activitats en què l'Església està ocupada, i adverteix que sovint fa coses que no hauria de fer i descarta necessitats que hauria d'atendre, per exigència evangèlica. Aquesta observació el condueix a denunciar situacions i actituds que donen a la comunitat eclesial una imatge que no reflecteix el rostre d'un Crist que és, per damunt de tot, amor i misericòrdia.

El seu amor a l'Església també l'obliga a fer una crida insistent a la conversió, de tots els sectors i de totes les persones, inclòs el mateix papat. Ho fa amb coratge i humilitat alhora, ben conscient que no tot el que ha gosat escriure agradarà a tothom.

Tot això, sap fer-ho i sap dir-ho amb una constant invitació a l'alegria, perquè el seguiment del Crist la fa inevitable i perquè, alhora, és una expressió d'amor.

(Text publicat a *Catalunya Cristiana*, Núm. 1.785, 8 de desembre de 2013)